

سیاست‌های اشتباه همگان در قبال جامعه افغانستان

شهراد شاہرخیطهرانی

از زمانی که دنیا در قبال جامعه افغانستان و پیشروی گروه ارتجاعی طالبان و سلطه آنان بر افغانستان غیر از پنجشیر «سکوت» کرد، در حقیقت انسانیت «سقوط» کرده و اینجا نه تنها به ضرر جامعه مظلوم افغانستان است، بلکه به سود دنیا و قدرتهای منطقه و جهان نخواهد بود و موجبات آتشافروزی را توسط گروه خشونت‌محور طالبان در منطقه فراهم خواهد کرد. همان‌طور که شاهد این خشونت‌ها و جنایت علیه بشریت توسط این گروه متحجر و بسیار متعصب و خشن از قبل‌ها بوده‌ایم، طالبان هیچ تغییری نکرده است و این خشونت‌ها و افراطی‌گری‌ها علیه مردم مظلوم افغانستان مخصوصاً زنان و دختران آن دیار همچنان ادامه دارد. متأسفانه قدرتهای دنیا و منطقه اشتباه بزرگی را در قبال افغانستان مرتکب شدند و مخصوصاً امریکا (دولت بایدن) که این اشتباه استراتژی را در افغانستان انجام داد و با خروج نیروهایش از افغانستان باعث پیشروی طالبان در منطقه شد «که البته خیانتی بزرگ در حق جامعه افغانستان کرد» و همچنین حامیان این گروه از جمله پاکستان که به روشنی می‌توان گفت خیانتی در حق مردم افغانستان انجام داد، فراموش شدنی نیست و تاریخ روزی این واقعه را خواهد نوشت. هم‌اکنون که احمد مسعود فرزند دلاور احمد شاه مسعود در پنجشیر به پا خاسته است همگان باید از خواب بی‌تدبیری و بی‌تفاوتی بیدار شوند و با این شیر دره پنجشیر همراه و هم‌آواز شوند و او را در این کارزار بزرگ تنها نگذارند، چراکه دنیا روزی در مقابل این بی‌تفاوتی باید پاسخگو باشد. لذا دولت‌ها و قدرتهای دنیا و منطقه باید تدبیری بدون در نظر گرفتن منافع خودشان بلکه برای «انسانیت» به کار ببندند تا گروه خودمحور طالبان مشروعیت پیدا نکند و از جمله جمهوری اسلامی ایران که می‌تواند نقش مهمی در به رسمیت نشناختن طالبان داشته باشد .

باید اقدامی کند تا این گروه افراطی باعث آتشافروزی در منطقه نشود و نیز سیاست خارجی کشورها در قبال افغانستان به گونه‌ای باشد که حامی مردم باشند نه اینکه پشتیبان قدرتی که با زور و سرکوب بر سر کار آمده است. در واقع سیاست بین‌الملل باید پذیرای حق و

مظلومیت در جهان باشد نه طرفدار منافع خویش به واسطه حاکمان قدرت و زور در دنیا. در واقع جهان باید يك راه حل سياسي انصافجویانه در پیش گیرد تا جامعه با فرهنگ و جنگدیده و رنجدیده افغانستان شاهد ظلم و ستم طالبان بر خویش و سرزمینشان نباشند، چراکه آنها یعنی جامعه افغانستان نمیخواهند به عقب بازگردند و اسیر تعصبات و افراطیگریها و جهل رفتارگونه طالبانیسم شوند و مردم آن سامان دیگر از اینگونه رفتارهای غیرانسانی طالبانی خستهاند و دوست ندارند به بیست سال قبل بازگردند، چراکه آنها از لحاظ منطقی و جامعهشناسی میخواهند با دنیا پیشرفت کنند و به دور از تعصبات دینی و مذهبی به تکنولوژی و پیشرفتهای اجتماعی دست یابند و با وجود «طالبان» غیرممکن است، مخصوصا برای زنان آن سامان عرصه، تنگ و تنگتر خواهد شد و دختران آن سرزمین با سرکوب شدید طالبان و نیز افکار طالبانیسم مواجه خواهند شد؛ از جمله میبینیم که با روی کار آمدن طالبان در هیچ يك از مناصب دولتی و کشوری حضور ندارند و طالبان ورود آنها را حتی به ورزش کشور منع کرده؛ راه حل این است که ابتدا طالبان به رسمیت شناخته نشود و دسترسی طالبان به سلاح و منابع مالی که باعث سوءاستفاده آنها از این منابع که در جهت پیشبرد اهدافشان و آتشافروزی در منطقه و دنیا میشود، جلوگیری به عمل آید و باید محدودشان کرد. در حقیقت متأسفانه باید گفت یکی از عواملی که باعث میشود قدرتهای دنیا بر کشورهای جهان سوم و کمتر توسعه یافته و تا حدود زیادی با اقتصاد ضعیف مسلط شوند و این تسلط آنها به واسطه تبادل تجاری غیرمنصفانه و نابرابر در کشورهای ضعیف باعث از بین رفتن و گاهی فروپاشی اقتصاد آن کشورها خواهد شد. همین نظریات ژئوپلیتیک و «موقعیت جغرافیایی، سیاسی» در مورد همین کشورهای ضعیف است که چون دارای اقتصاد و شاید هم فرهنگ ضعیف باشند کشورهای توسعه یافته میتوانند مدتی در آن ناحیه به چپاول آن سرزمین پردازند و این باعث عقبماندگی آن کشور ضعیف خواهد شد و بعد از مدتی که قدرتها کارشان با منافع خویش و معادن و ثروت‌های آن جامعه و کشور تمام شد، راهشان را می‌کشند و میروند و این در مورد کشور افغانستان نیز به روشنی صدق میکند. حالا گروهی با اندیشه‌های متعصبانه و به شدت مذهبی آمده‌اند تا دست‌درازی در خاک این سرزمین کنند. در هر صورت امیدواریم جامعه جهانی تصمیمی اتخاذ کند تا مانع مشروعیت این گروه خودمحور و بسیار خشن و عقبمانده در افغانستان شود.